

SZABOLCS.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Kiadó-tulajdonos: a „szabolcsmegyei lapkiadó-társulat.”

Hirdetési díjak:

Minden 5 hasábos peti-sor egyszeri hirdetésnél 5 kr. többszörinél 4 kr.
Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatása, kedvezőbb feltételek alatt eszközölhető.
Minden egyes beiktatás után kincstárilleték 30 kr.
A nyilt-térben minden három hasábos garmond-sor díja 20 kr.
Az előfizetők, a hirdetések megszüntetésénél, 20%-nyi kedvezményben részesülnek.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 4 frt.
Félévre . . . . . 2 frt.
Negyedévre . . . . . 1 frt.

Szerkesztői iroda, hová a lap szellemi részét tárgyzó-küldemények intézendők: A ref. lelkesi lak.

Barmmentlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.
A kéziratok nem adatkak vissza.

Kiadó-hivatal.

hová az előfizetési pénzek, a lapba szánt hirdetések és felszámolások küldendők: Nagytér 136. sz. a

Foglalkozunk városi ügyeinkkel is.

Nincs nagyobb átok egy társaságon, legyen az haza, nemzet, vagy egyes község, mintha annak némely tagjai az önérvényesítés viszketege nyugtalansága által háborítottak, nemcsak azért, mert ez rendszer össze van kötve mások népszerűsítésével a közvélemény előtt, hanem főképp azért, mivel ez által rendszeren a pártokra szakadás és egyenletlenség magvai hintetnek szét.

Az önérvényesítő most alattomban, majd nyilvánosan is szokta játszani fondorkodó szerepét; ezéjének elérése végett felhasználja a jóhiszeműséget és a sértett hiúságot egyaránt, kezébe adja előbbinek az ügyvélt igazságot, utóbbinak a boszu aljas fegyvereit, ha pedig ez mind sikertelen lenne, hogy el ne veszítse a földet talpa alól: fellép nyilvánosan is, s a nélkül, hogy megvizsgálja magát, bánt és ócsárol másokat, legtöbbször az erényeseket.

Legsúlyosabb büne pedig ennek, mint említve volt, — a pártoskodás szellemének felbresztése; mert ne gondoljuk, hogy ezeknek hangjai csak a pusztában elhangzó szavak lennének! Oh nem! Ki ne tudná hogy gyakran nagyobb közönsége szokott lenni az utcai komédiásoknak s bohócoknak, mint a templomoknak. Különösen pedig a kriminalitásokon nagyon szives örömmel kap a közönségnek egy bizonyos osztálya!

Ki ne látná át, hogy fentebbi szavaink városunkra vonatkoznak? Mi kik figyelemmel kísérjük ennek életét, ügyeinek menetét lehetetlen, hogy el ne szomorodjunk; lehetetlen, hogy aggodalommal ne teljünk el jövője iránt.

Azonnal megmondjuk: miért?!...

Azért, mert itt egyik tisztviselő mellőzve a törvényes forumot, neki ront többi tisztársainak, nem gondolva fel, hogy alaptalan gyanúsításával meggyengíti a hivatali hatáskörnek megkívántató tekintélyét, megrendíti a bizalmat azok iránt ok nélkül, kiket kevéssel előbb épen a közbizalom emelt a város ügyeinek vezetésére; megrendíti a bizalmat, melyre ha valaha, most volna legnagyobb szükség. Az efféle eljárás több mint megdondolatlanság, s igen lágy kifejezést használnak, midőn azt csak önérvényesítésnek nevezzük.

Még ez nem minden!... Mert a másik tisztviselő meg épen a polgármestert támadja meg szintén nyilvánosan a „Közöny” hasábjain, magán ügyből városi s hivatali dolgot csinálván. Ha mint társulati pénztárnok ellen van kifogása: az a városra nem tartozik, arról a legközelebb összehívandó társulati gyűlés jegyzőkönyve majd adand felvilágosítást, a pénztárnok számadása után feldarabolt, a pénztárnok számadása után feldarabolt az igazságot. Azonban érintett tisztviselő igen megdondolatlan térre lépett, ugyanis midőn őt az igazság fegyvere minden oldalról kiugrasztá: a pénztárnokot, ki egyszerűsített polgármester is, mint polgármestert támadja meg, oly gyanúsítással vádol-

ván őt, melynek annyiban maradni nem lehet, melyet a nyilvánosság méltán követel, hogy tisztára derítettessék.

Azt mondja ugyan is, „hogy a polgármester nem engedé, hogy bizonyos ügyek napfényre jöjjenek”; lehet, hogy az illető maga se gondolta fel, hogy mit mondott e szavakban, s a város ügyeit, polgármesterünk ügybuzgóságát s jóakarátát ismerők nem is látnak abban mást mint a sértett hiúság piszkolódásait; azonban felgondolva azt, hogy az efféle gyanúsításokat más fele is olvassák, hogy a városban is vannak egyének, kik az ügymenettel ismeretlenek: lehetetlen elhallgatni épen városunk érdekében e dolgot, s ha kimondá a terhelő gyanúsítást oly rossz akaratu ezélatossággal, álljon elő bátran azon elhallgatott dolgokkal sőt kell is hogy előálljon, hogy a közönség meggyőződhessek, micsoda dolog történhetett olyan a polgármesteri hivatalban, melyet a város közönségétől el kellett volna titkolni.

Valóban különös irány kezd városunkban lábrakapni! De ezen irány mellett ne várjuk városunk emelkedését, hanem sokkal inkább félünk annak alásítődésétől egy erkölcsi, mint anyagi tekintetben. Szinte várja már a közönség, hogy újra feláll a jövő képviselői gyűlésben egy a tisztviselők közül s szőri fogja kartársai ellen alaptalan s megrevezetlen gyanúsításait! Hijában a példa ragadós!

Hinnünk kell azonban, hogy itt valamely mélyen elrejtett titkos kéz működik, hogy micsoda ezéllal? Azt még most nem mondjuk ki, azonban jöhet idő, midőn oda fogunk mutatni a népszerűség hajhászokra. Hanem, hogy mit fognak nyerni ezen urak, azt nem tudjuk, de hogy mit fog általuk veszteni a város? Azt már előre lehet sejtetni! Mindnyájan fájhalva ismerjük városunk bonnyolult anyagi helyzetét, azt is belátja minden elfogulatlan vizsgáló, hogy mi nálunk ségíthet, az csak is az egyetértés. Itt nem szabad lenni pártoskodásnak, mindnyájunkat egyformán szorít a ezizma.

Hiszzen szép az a népszerűség, de csak ugy áldásos és addig kívánatos, míg magától jön, s általa nem az én, de a közelöhabadás és a nemes ügy nyilalkozik, mindig átkos pedig és veszedelmes következeseket von maga után, ha mások, különösen köztisztelőben álló, erényes emberek becsületének befekettetésével akarunk arra szert tenni.

Ha ez így fog menni tovább is városunkban: ugy nagyon fureska képet fog ölteni társadalmi életünk, nem csak a város ügyei fognak rák módjára haladni, de új pártok fognak alakulni a már meglévő pártok között; a mi tekintve városi, hazai bonnyolult viszonyainkat igen szomorú következeseket von maga után.

Lelkesítsen azért beuntinket városunk jövőjének érdekében a legtisztább s önzetlenebb jóakarát s egyetértés. Forduljon el minden önzertes s értelmes polgár megvetéssel attól ki a viszátkodás magvait akarja

széthinteni. Itt volna az ideje, hogy a városnak minden jóakaratu s intelligens polgára egyesülne s tömörülne a közbizalom érdekében. Az egyetértés áldó szellemétől lehet várnunk egyedül üdvös fejlődést; ez teszi virágzóvá a népeket s városokat egyaránt. Ki ezt kétségbe vonja vétkezik, mert:

„Ha a hitünk nem áll!

Rokskadtak akkor a menny oszlopai

S a föld alapja elfutó homok!”

Népies olvasmányok érdekében.

Jelleg: „A népi elem először csak a szemé- ten tengődött, mint a messi táltos; szikó, magára hagyva, hidegen, föl nem ismerve azután próbált fölmentni s egyelőre tenni a hitös fogattal nem illett kö- kökben; végre jött a hamupepelyk: Pe- tőfi: fölsimult, szót hozza, kapott fe- leletet: Fegazus lett belőle.”
Erdélyi János.

Csak igazán is mondta azt valamelyik lélek-búvár hogy a mi szívből jó, megtalálja az agának a szívhez az utat; hanem igaz is az. Épen magamon tapasztaltam ezt, midőn ezen lapban a népies irodalom megteremtése érdekében írott cikkeket olvastam. Nagyon a szívembe vették magokat az ott mondtak.

Innen következtetem azt, hogy azon szavaknak, szívből kellett származniok. Azt hiszem, hogy nincs is különben a dolog.
A második cikk még fel is hívott minden népbáratot, hogy e tárgyhöz szóljon.
En is magamra vettem a felhívó szót. S ha eddigi felszólásaim meg nem győzték volna az olvasót arról, hogy a nép művelődéséről beszélek minduntalan; e tárgyánál már ösztönös én nyíltan kellene azt kibeszélnem. De azt vélem, hogy olvasóm ezt régen belátta; mert ha nem fitogtatam, is népbáratit érzelmeim; de midőn a népnevelés, megyei oktatás-ügy s több effélékről szóltam, a sorok közt ezen érzelmet feltalálhatta. Különben, ha másként lenne, igenis következtetnem volna!

Elég az hozzá, hogy a most fennforgó kérdéshez én is szólni kívánok; azért mert hát szólanom kell. Hiszen nem adhatok minden legkisebb okot elő apróra! Szólanom kell; tehát mondom a magamét, amint következik.

Teremtünk népies irodalmat! Nagy szó! Nagy eszme. Habár nem új, nem most mondatik először; de azért ez nálunk még csak eszme. Ugyan mikor válik valósággá? Vajjon hányan érjük azt meg?!... Azt csak Isten tudja.

Ne vádoljon senki kétségbeeséssel, vagy kishitűséggel! Nem kiesi nem könnyű dolog az, de sőt igen nagy és nehéz is, a miről szólok.

A felvetett eszme valóságában nemcsak egyes emberek; de szaklapok, egyletek, társulatok merítették már ki erejüket s türelmüket. Befeláradtak s beleuntak a nagy munkába. Mert a szót kimondani igen könnyű; amánl tán könnyebb szines. De hogy az ige testté váljék: azért sokat kell zsidani és verejtezteni. Sokat, sok embernek s talán még sokáig, míg a valóságának örendezhet az, a ki azt majd megéri.

A miket most itten el fogok mondani, azok meggyőzik az olvasót is, hogy nem levegőből, hanem épen az életből, tapasztalásból meritem beszédeimet.

Hogy a népies elemet az irodalomba felvenni és mint ilyen általában méltányolni kezdék már a mult században, nem fogok sokat erről mondani. Csak mintegy újjal mutatok a tényre, mint forrásra. Hisz a „népies iskola” kezletése és működése irodalomtörténetünkben meg van örökítve. S épen most száz éve, hogy a „népies iskola” alapítója Dugonics Andrásról megjelent a „Trója veszedelme” (1774). Szintén az irodalomtörténetből ismeretesek Kulcsár István és Vitkócsy törekvései is a népies elemek az irodalom terére emelésében, s ez uton való méltatásában. Ezek már e században történtek. Erdélyi, Petőfi, Tompa és Arany meg már épen korunkbeliek s népies műveikből meriti lelkünk azt a kiváló életet, melyhez hasonló ilyenemű müben alig találunk.

Mint a népi elemet törekedtek már ezek az irodalomba felvenni; a mi leginkább sikerült Petőfinak mint az új népies iskola másik kitünősége Erdélyi, és mély belátása müttés a jellegében is irá.

Mit ér mind ez, ha elgondoljuk, hogy e népies gondolkodású írók műveit is egynehány mese s népdalban élvezi maga a nép! Ezeket sem közvetlen az írott művekből; hanem a mint szájról-szájra adva elterjedtek.

Ujjab időben pedig a közművelődés terjesztése

érlelnek tudósok, írók igyekeznek minden tudomány népies nyelven s modorban előadni és tárgyalni, hogy a népet maguk emelhessek a setétségből, melyben oly régóta vakoskodik és tapogatózik. Ha az e téren kifejtett buzgalmat tekintjük, nem lehet eléggé méltányolnunk az illetők nemes törekvéseit. Mit ér ez a törekvés is, ha el nem juthatunk tudósaink oda, hogy oly annyira törekessék műveikkel: a nép közé? Megkísértem azon mozgalom legalább valóni, mely azért keletkezett és indult meg, hogy az ismeretkört a népiel bővítse s a népet a felvilágosodás útjára rávezesse, hogy azonnal aztán vezető nélkül is meheszen az ez uton előre.

Szeretném az idősziakat sorrendet követni, ha sikerülne; de ha valamit véteken ezen sorrend ellen s hátrább tenném azt, mi első helyre való, legyen ez nekem megbocsátva azért, mivel vezetöm, segédkönyvem e téren nincs; hanem csak a köztudatra s emlékeztemre lehet támaszkodnom.

Tudomásom szerint tehát az ismereteknek a néppel való közlését s a felvilágosodás terjesztését megkísértették a „Corvina” társulat kiadványai. Nem tudom, ha vajon nem előbb kellett volna-e említenem az „egyházi könyvtárak” felállításának sürgetését? Jönnek aztán az olvasókörök és egyletek, községi — és iskolai könyvtárak, melyek mind az előbbi ezek tüzték magok elé, melyet az aláhúzott sorokban jeleztem. Ezek után következtek a „magyarországi protestans egyet: néplapja; melyet nyomban kísért a vasárnapi újság szerkesztője által megindított „képes néplap” vállalat. Legközelebb pedig György Aladár, a hazai közművelődés bator harcossza és buzgó terjesztője tűzött ki egy zászlót e téren a következő felirattal: „Népkönyvtárak felállítását s berendezését.” Im ez egy vállalatának czíme. E szerint ez ügybuzgó, valódi, lelkes néparbat, egy kis fizetése szedi össze pár száz paedagogiaial s a tudomány szempontjából is ajánlható nepzséri mű címét s árárt”, valószínűleg azért, hogy a ki az e nemű termékeket megrendelő szándékú, a népkönyvtárak részére: egy tájékozó vezetője legyen.

Azt mondhatom, hogy mindezek mai dolog. Maik! Ez is nagy szó ám! Soha oly hévvel és buzgalommal nem kívánta hazánkban az értelmiség a nép művelődését előmozdítani, sem a polgári, — sem az irodalmi történeti adatok bizonyításáért, mint épen ma, a mi időnkben. Ezért keletkeztek a fentebb előszoállít egyletek, társulatok. És mi történt, hogy a „Corvina” társulat megbukott; vagy talán a bukás szeléről visszavonult, mert még a krachos idő előtt történt. De az tény, hogy működni, mint olyan megszűnt.

Use a „egyházi könyvtárak” bizony édes kevés számmal vannak s nagyon ritkán olvasunk felőlök.

„Községi s iskolai könyvtárak” itt amott csak megakadnak; hanem ezek is vajmi kevés helyen. Olvasókörök, egyletek kivált 1868—69-ben alakultak egyre-másra. Azon években még nagy részben meg is szűntek. De ha akkor nem is egyenesen: ma már kevés van közülök. Mint a szalma-tíz hirtelen lobban, hamar elhamvad: ugy a buzgalom is, mely ez egyleteket és köröket létre hozá.

A „magyarországi protestans egyet: néplapja, két évi tengődő élete után az előbbiek sorsára jutott. A nemes indokokból keletkezett vállalat, dugába dőlt. A „képes Néplap” második éve már, hogy el lassan. De elni még él Bár „örög” kort érne! György Aladár vállalatáról, a „Népkönyvtárak felállítását s berendezését” bővebben majd utóbb szólnék. De a kezdeményezést előre is helyeselni s a figyelmet felhívni rá itt is, el nem mulasztatom.

Nos? Mit bizonyítanak a fentebb felelegetett népies irodalmi vállalatok? Azt hogy bár hírok az egész országra szólt s nagyrészen az ország fővárosában, a központban keletkeztek, mégis megbuktak, megsemmisültek.

Mi volt az oka, hogy ily végük lett? ezt mint egyéni véleményem, majd meg fogom beszélni alább.

Most csak azon következményt huzom te az eddigiekből, hogy egy ily vállalat, mely népies művekkel, mint olvasmányokkal lássa el e megért, vagy több megért is, a mai viszonyok között még Győregházán magát fenn nem tarthatja. Arra nincs eset. Az eszme szép, Megvalósítására minden hazafinak közreműködni kötelessége. De a megvalósításra más utat-módokat kell keresni.

A „Szabolcs” tárczája.

Miért uralg az emberek között annyi sok testi nyomor és sínlódés? S mi ezek eltszere?

Jeisje: Ha a természet valamit megutál azt hangosan mondja. Egy történetem, mely létre nem jöhét, nem fog létszólni: azon nyomora teremtmény, amelyhamisán él, korán megsemmisített. Terméketlenség, nyomorult lényesség, korai össze-rokndás ezek ártani, szigorának megismertető jelei. Ime nézettek magokat körül, a szemekbe fog tűnni mi talva és átkozva van.
Göthe. (Wilhelm Meister.)

Az ember kettős természettel bíró lény lévén, folytonos küzdelemben vannak nála az érzékiség és lelkiismeret, az élvezet és lemondás, az önzés és szeretet; amint benne egyik, vagy másik diadalra emelkedik, a szerint látunk testi vagy szellemi elkorcsosulást, és csak ott, ahol a mérleg serpenyő ózshangban egyen mértékben állanak, látunk a természetörvény szerinti szép és igazán egészséges isteni embert létezni. A gyermeknél teljes ózshangban van a kettő egymással, de az ember nem lehet mindig gyerek, öndadatos, akarattal bíró lényévé fejlődik, itt áll már elő a meghasonlás az ember kettős természetében. Tiltott utakra téved, bünséssé lesz testileg és lelkileg ózshang megzavartatik, végre az ily törvénnyelen és természet-ellenes élet miatt testi l-lki vétkek büntéseitől háboríthatva, visszakiánközik az eredeti jókéllyhez ideálhoz, igyekszik kikutatni, folesmerni

En e György Aladár kezdeményezését tartom czél-ravezetőnek.

E kezdeményezéshez is az egész ügylőhöz még sok szó fér! tehát a jövő számban mondom a magamét tovább!

Görömbei Péter.

Levél a szerkesztőhöz.

Szabolcsmegei tankerületben mult 1873-ik év folyamán alatt általam megvizsgált 147 iskoláról szóló jelentésemet a szabolcsmegei iskolatanács mult 1873-évi decemberhő 18-án és 19-én Nagy-Kállóban tartott ülésében tárgyalván, az ezen ülésről szóló jegyzőkönyv 3-ik sz. a. pontja szerint: a 147 iskola közül tanfelügyelő vizsgálata alkalmával, növedkeivel kitünő szellemi előmenetelt tanusított 7 tanítóra vonatkozólag azt határozta, — „hogy tanfelügyelőja jelentésében kitünőknek jelzett iskolatanítók részére ezen iskolatanács nevében elismerő okiratot szolgáltatasson ki”. Ezen határozat világosan mutatja, hogy a megei iskolatanács a népiskola tanítás terén szorgalmak és kitünő eredményű tanítványaik által magukat kitüntetett tanító urakat, mitűn anyagilag nem jutalmazhatja, — szívélyes és hálás elismerése által erkölcsileg kívánja jutalmazni, hogy az illető tanító urakat továbbra is hasonló sikerű eljárására buzdítsa és lelkesítse, több pályatársaikban pedig az előre törekvést és nemes versenyt felkeltse.

Tisztelettel van szerencsém felkérni igen tisztelt szerkesztő urat, miszerint a szabolcsmegei iskolatanácsnak fentebb idézett határozat folytán következő hét tanító, nevezetesen: Kozma Mihály kőtáji s kath. Szénffy Gyula nyiregyházi ágost. hitv. Gdovin János nyiregyházi ágost. hitv. Mátyás Károly nyiregyházi ágost. hitv. Rosenberg Sámuel nyiregyházi nyilv. izr. Kovács István szováti hely. hitv. és Szegedi Dániel bulyi hely. hitvallású tanító urak részére általam kiszolgáltatott s 1/2 alatti másolatban ide mellékelt elismerő okiratot fentebb kifejtett erkölcsi indokoknál fogva, (ha jónak méltóztatik látni jelen levelemmel együtt) becses lapjában közzé tenni méltóztatnék, megkülönböztetett tisztelettel maradván

Debreczen, febr. 17. 1874.

Kiss József.

A fent érintett elismerő okirat így hangzik:

A szabolcsmegei tankerületben mult 1873-ik évben az egyházi előjárók jelenlétében általam megvizsgált hitelekezeti iskolákról szóló jelentésemnek N-Kállóban 1873. évi december hő 18-án és 19-én tartott megei iskolatanács ülésében történt tárgyalásakor, a tanfelügyelő vizsgálata alkalmával szellemi előmenetel tekintetében kitünőknek talált iskolák tanítóira vonatkozólag a szabolcsmegei iskolatanács azt határozta, „hogy tanfelügyelőja jelentésében kitünőknek jelzett iskolatanítók részére ezen iskolatanács nevében elismerő okiratot szolgáltatasson ki.”

Az idézett megei iskolatanács határozat folytán hivatalosan, de egyszerűsind öszinte örömmel van szerencsém értesíteni tisztelt tanító urat, miszerint növedkeinek kiképzése körül kifejtett erayedtelenszorgalmát, alapos, lelkiismeretes, ügybuzgó és kitünő eredményű tanításáért a szabolcsmegei iskolatanács elnökelvél együtt hálás és szívélyes elismerését fejezi ki tanító ur iránt.

Megyek közköztételi ügyeinek élén álló ezen lelkes és tekintélyes testület hálás elismerése buzdítsa és lelkesítse tanító urat szép és nemes hivatásának s feladatának továbbra is az eddighez hasonló kitünő sikerrel és eredménnyel leendő betöltésére.

Kelt Debreczenben, febr. 15. 1874.

Kiss József, szabolcsmegei s hajdukerületi tanfelügyelő.

VIDÉKI LEVELEZÉSEK.

N-Kálló.

A n-kállói kevés tagból álló, szerény dalárdá testület folyó év s hő 7-és maga és a dalárdával rokonszenvező jó barátok kedvre derítése szempontjából egy zártkör „batyu bál” rendezett — Nem akarok arról terjedelmesen szólni, midőn ezt tetsem; nem

mindazon utakat, melyek az emberi testi és lelki boldogsághoz vezetnek.

A testében egészséges embernek a természet törvényei szerint igen kevése van szüksége, hogy életét egészséges állapotban fenntarthassa. A legnagyobb bölcsék elismerék ezt; — míg gyakran a bőség akadályozza az embert fantartani amaz egyensúlyt, mely a valódi egészséget jelzi, most az igen gyakran testi és erkölcsi romláshoz vezet; azért mondja Sokrates: „minél egyszerűbb s kevesebb szükségletei vannak az embernek annál jobban hasonlít az Istenséghez” és Krisztus: „minél gazdagabb, annál távolabb esik Isten országától”. Így a korunkbeli emberismerők és világ bölcsék főképen a természetvizsgálók megöveznek ebben; abban t. i. hogy kevés szénszával bíró táplálék, melyet két font kenyérből és annyi tejből vagy főzelékből találnak, elegendő az ember testi egészségét fenntartani és őt minden testi és lelki munkák végzésére alkalmassá tenni, elegendő minden belmőkődés eszközésére, elegendő arra, hogy a ki és elválasztásokat és az anyagcsere végébe vihessen. Amde nem így van ez korunkban, különösen az ugynevezett műveltebb osztálynál, aki kiválólag érzékileg, materialistis fogalom szerint élnek.

Egy ország, egy éghajlat, mely az embert képessé teszi hogy benne a fenntartásra szükségesséket a földből kinyerhesse, egyszerűsind alkalmat nyújt arra is, hogy ezen szükségleteket úgy átváltoztassa, hogy nemcsak elegendő érzéki élvezeteket nyújtson, hanem igazgatóvá is változtassa azokat. Már a rómaiak midőn german és frank országokba behatoltak az őstermészet népeit különböző hasztalan természet-ellenes és

akarom a jelenlővő nők közül egyiket a másik felett magasztalni, mint rendszeren szokták: csupán annyit említek meg, hogy meghívott vendégeink közül kevesen maradtak el — De nem mellozhatem azt sem el, hogy a megleteken sem bánták meg, hogy részt vettek abban. — Nem bánták meg; mert először a nők saját készítette s elküldött finom étkeikből a dalárdá tagok gazdag asztalt terítvén, józian vacsoráltak, mit fűszerezett N. Zs. a dalárda alelnökének többszöri s talpra esett dicitioja, melyre rendszeren írult a töl pohár; aztűn pedig folyt a táncz, Kaszari Károly, nyírbirtói zenész jól szervezett bandájá működése mellett világos viradtig — Nem mellozhatem el azt sem, hogy midőn folyt a jó kedv — otthon hagyván mindenki buját, bánatát: ugyanakkor nagyszüretű Gyöngyösi Sámuel ref. lelkes ur, ki annyi fényes jelet adá már emberbaráti szeretetének, megemlékezett azon szegénység és inséggel küzdő özvegyekről, kik a kolérában főrjöktek s azon árvaokról, kik kevesen kereső szüleiket vesztették el s felhásvára ezen szerencsétlenek részére következtek ekképen adakoztak:

Gyöngyösi Sámuel 1 frt, Gyüre István 1 frt, Simáskó Venczel 1 frt, Szikszay Pál 2 frt, Zoltán Gusztáv 1 frt, Mikola László 1 frt, Náányi Zsigmond 1 frt, Gasparik János 1 frt, Bleur Béla 1 frt, Moldova N. 1 frt, Deme István 1 frt, Javorek Kálmán 1 frt, Nagy Károly 1 frt, Holló Károly 1 frt, Ferenczy Elek 50 kr, Bégányi Ferencz 1 frt, Báthly Barna 1 frt, Bodó Pál 1 frt, Fülöp Gyula 50 kr, Sepsik K. István 30 kr, Egly valaki 20 kr., Egly valaki 20 kr., összesen: 20 frt 70 kr.

Tartsunk tehát máskor is társas mulatságot kedélyünk fellénylőzésására; de ugyanakkor emlékezünk meg a szűkölködők és inséggel küzdőkről is, szemellett tartván idévetünk ama szavait: „a ki jót tesz egygyel a szerencsétlenek közül ó vele celekszik jól!”

N-Kálló, febr. 9. 1874.

S. P.

Nyirfalombok.

IV.

(A költő főhásza. A miénk is, Olvasson valamit anűnt! Rossz főhászó. Ember teves a fogadást... oh a ki megírja Naga frater a szeg köztű a szakál A „lespuskas”. A milyen a mosdó olyan a torlóköz.)

„Teremtő isten szemreimre a vaksgót talán nem küldöd. — mi lesz belőlem hogy ha többé nem láthatok lányt s pipafüstöt... így énekel hajdan az a bizonyos genialis magyar költő, kinek saruját megölni sem méltók a modern kin-irni szerzők, a mai... r és . . . y . . . n féle poéták.

A termékek dalidő, névest és torozás után nagy okunk volt nekünk is fel-ohajtani a költővel. . . persze egészen hétköznapi modorban: „mi lesz belőlem hogyha többé nem láthatok moslatban közlőnyt. . .

Eh! jöjön csak uram ösém! olvasson valamit abból az újságból, mely epoclát alkot megékny történetében...

... A Szabolcsmegei és Hajdukerületi nyögölöny...

— Micsoda? nem úgy hívják azt — olvassa jobban, vagis helyesebben.

... A Szabolcsmegei és Hajdukerületi d. glöny. . .

— Közlöny... érti amice? közlöny... közül sokat ami nem igaz, többet ami nem valószínű, legtöbbet a mi sem igaz sem nem valószínű, hanem jámbor „aproságok” hamvazó szerdára áthatólag megnevezhetlen állapotában szülnék.

... No hagyja abba az olvasást, megkísértsék sajátmagunk is kibetízni valamit abból a famos novellából...

A „Közlöny” folyó évi (talán felesleges is jelez-nünk az évet) 8-ik számban az érdesen lapvezér ur ünneplésen, komolyan, Isten világ előtt kijelenti hogy bizonyos dologról, még ha provokáltatik sem fog szólni” s valóban be is váltja szavát a 9-ik számban, hol ismeretes „sima” motorában ismét a polemia terére lép s beszél (szokás szerint) a nagy világba... Persze azt fogja mondani (ismerjük Pappeneimereinket) hogy ő ártatlan mindezekben, — hogy mindez csak „sajtóhiba” (tény — anno 1873-ból) — hogy debizony ó nem is református expap, ekélsája sem volt oha,

megbetegítő élveknél alávetve találták. Hát ha ily érzéki tévúra vezetett néhez még egy oly uralom járul, mely minden erkölcsi vétkeknek és érzéki élveknél hódol és a tökéletes nemzeti sülyedéshez közel állván: érszakol egy túlértet, vagy is rothadt szellemi műveltség, továbbá minden finonított és a legfelső fokig hajtott érzéki élvezeteket, mesterséges étkező és főzés művészetet: nem lehet csudálni, hogyha ily népeknél nem sokára egy általános egészségromlás következik be, és ha ily testi romlás egy általános erkölcsi, állami és társadalmi romlás is együtt jár.

Valamint egészséges testben lakiaték ép lélek: úgy csak a testileg egészséges népheen valóulhatnak erkölcsi állami és társadalmi eszmeik.

Ember: mit ér neked a szabadság és korona: ha a seny vér ereidben lappang?! Pestis, himlő és bel-poklosság megdizeltek az európai népésedet. Papi és világi despoták forgatják a nép feje felett romboló osztorait, és ily idősokban nyitattak meg kapui az ily világárszereknek, s a mily magasztos nyerevény volt ez tudományos és közművelődési szempontból, ép oly ártalmat okozott kinevesben, érzéki élvezésben és igazgató szerében. Kiváciansz sóvárgott, miut gyermek reszketett s rohanat Európa azon országokba és népekre, részint feleltők uralkodni vagyván, részint pedig élresévezt, s ellett évre ezen sikamlós tévúton az érzékiség és önzés. Az igazgató szerek miatt, befészkelte magát a bujnak az európai embervilágba, minden tiltakozás daczára.

(Vége köv)

nem is lesz söt nem is lehet — hanem hát (ne gondolja hogy azt mondjuk ex ungue leonem) bizonyos hang csak bizonyos helyekről származván, aligha kezdetünk sokat azon állításban, hogy az „apróságok” gyarlóságai a lapvezér „országos kalamitásainak” egyike... v. alk. egészégre...

A „Nyírfalombok” írja rendszeren mindegyik cikket jelezni szokásos névvel — nem tette ezt az „apróságok” írja, előrevetve nagy gondnal az ismeretlen alakalanságába. De mert elgondolt, az általa igénytelen fejünkre dobott kő hulljon vissza (és vissza is hull az) vagy azok fejére, kik az ily orviamadást helyesnek s talán éppen előidéztek...

Sz haj! Et alios vidimus ventos, megjegyezvén azonban, hogy azok mellett a „letiszteltre méltóbb egyének” mellett nincs szerencsénk ismerni a „kevésbé tiszteltre méltó egyént”... a „pellengérré állítást” nem gyakoroltuk (micsin is reá semmi szükség)... facta loquuntur a „tányérnyalás” vadját egyszerűen visszatartjuk (fentartván rá a „kádencziát”... ha tetszik) s az „etiam tu Brute” (talán: et tu mi fili Brute?) latin idézésre szinte szolgálatban egy római idézettel: „bis videor mori”.

Good by... —z —y.

UDONSÁGOK.

(cs) **Képviselői gyűlés.** Nyiregyházi: febr. 20. 1874. A mult gyűlés jegyzőkönyvének hitelesítése után polgármester jelenti, hogy a nyiregyházi alválasztó kerületekben Zajcz József, Lukács Ödön, Farbak József és Jurányi József urak választottak meg; tudomásul vették. A legtöbb adót fizető polgárok névsorának összeállítására küldött névzetet ki, melynek elnöke Mathaeides Gusztáv, tagjai: Kraloványky Mór, Kerekkréty Miklós, Sütő József, Haas Már, Dr. Heuman Ignác és Oltványi Endre urak. E küldöttség egyzsmind az igazolás megtételével is megbízottak jelenléte betervezése mellett — Következett a nagy kölcsön tárgyalása, elnök polgármester előterjesztés a hozzá kiigazítását végett áttett megbízottmányi végzet, Ez utóbbi hosszás, itt ott szenvedélyes vitára adott alkalmat, különösen a felett volt sokféle ázazó vélemény, hogy e kölcsön vajjon a bécsi nemzeti banktól vessék-e fel, mint a gazdasági szakosztály javaslója, vagy pedig külföldről. Hosszas és fáradsó vita után, melyben némelyek a tárgytól eltérve recriminációkba tettek és az unalomig árgontak, végre is eldöntötték a nagy kölcsön kieszaközése azon módosítással, hogy az illető költöttség mielőtt a városunkra nézve nagy horderejű dolgokban akarnéklyik pénzintézet kötné: eljárását végleges jóváhagyás végett a képviselők elterjesztése... Polgármester jelenti, hogy megbízatása folytán a számlalozóra nézve szerződésre lépett Adolf Eduárdral, összefüggető előterjesztés jóváhagyás végett a szerződést, mely azon módosítással hagyott helyben, hogy a bérlo a számlalozónál gózerőt nem alkalmazhat és a regale jog változával a bérlet megszűnik jövedelmi adót s minden a szerződésből kifolyó költségeket a bérlo tartozik viselni.

— **Vesztett kutyák járnak** Nyiregyházon, mint halljuk több gyermeket megmarkat, s némelyekhez csak 24 óra múlva érkezett orvosi segély. Nem lehet eléggé ajánlani az ovattóság ezek ellen, kivált ha némely része megtanult kétlábán járn! Minthogy már benne vagyunk a kutya históriában, nem lehet megrovás nélkül hagynunk azt, hogy több polgár hamis kutyáit éjjel-nappal szabadon hagyja köbörölni, úgy hogy Nyiregyházon maholnap nem lehet veszély nélkül végre menni meg a legpesebb utcákon sem. Ezre vette erre a rendőrség is, mert mint szemtanúi valánk, két puskás atyafi jár fel s alá a köbörlo kutyákat aqyon lovódozni az utcákon. E különös s njondzserú rendőri eljárás ep oly diszteml mint veszély! Tanácsosabb lesz más övszerhez nyulni.

(f) **Nem a mult szabdában,** nem is a mult év-tizedben történt az a csoda história, hogy egy nem messze eső város határából egy nyugtalan véru izgatott zsákba kötöttek s úgy toloncoztak ki a város határából. Azt mondják, hogy ezen erkölcsi hajótörést szenvedett egyen Kutyaágoson ismét feljutott volna az ugorkafára, s népszerűsége tett szert. Mi azonban ez utóbbi hírt csak mendenőndának tartjuk.

(g) **Dr. Bleuer Miklós** n-kállói orvos e hó 18-án tartá orvosi pályájának 30 éves jubilumát. Mint értesültünk, e nevezetes ünnepeleyn a rokonokon kívül számos és díszes vendég koszoru volt jelen Soká, soká éljen még ezen az orvosi és társadalmi téren maradván érdemeket szerzett férfin, hogy tarthassa meg orvosi pályájának még 50 éves jubilumát is.

(k) **Bevelagna Rudolf** helybeli postásiszf. évi jan. 28-án váltott jegyet Nagyváradon Szentesi Mária kisasszonnyal Kiserje éj áldása frigykötsöket.

+ **(Beküldött.)** Meghíva. Van szerencsén a n e közönség tudomására hozni, miszerint leánynevelő intézetemben a félévi nyilvános vizsgálatot f. e febr 28-ikán tartandom meg, melyre a tanúgy és nevelés iránt érdeklődő közönséget ezezzel meghívom. A vizsgálat d. e. 9 órakor venni kezdetét Örosutczai lakosom Nyiregyháza, övz. László Józsefné leánynevelő intézet tulajdonos.

— **Kemencsén is farsangoltak.** Mult vasárnap tartatták az első batybúbi, az ott közelebb alakult dal- és olvasó-egylet javára; mely alkalommal a vidék is szép számban volt képviselve. Kedden ismétlődött a táncmulatság. Mindkét bál népes volt, s a derült és páratlan jövedv viradigt együtt tartá a mulatókat. Az eredményt jóvó számnakban közöljük.

— **A f. hó 16-án** tartott templom-bálban egy fehért hattyupremes felütőt elveszett, megtalálója jelentse magát kortélyi utczán 649-ik sz. a. illo jutalmát venni.

(n) **A ref. új temploma** rendezett sorházas f. hó 16-ikán megtörténvén, a három fő nyereményt a következő számok nyerték: az I-ső fő nyereményt a 347-ik számú sorsjegy nyerte el, mely az egyház birkában van; a II-ikát a 4388, a III-ikát a 3966-ik számú sorsjegy nyerte. Aprészletes kimutatást jóvó hetén külön lenyomata teendjük közzé.

† **Folyóhó 20-ikán** viradóra vészjelző harangok zugása riasztott fel álmunkból. A tűz a Nádor utczában, mint mondják, vizgazdatisanságok eredt a táusz János kovács mester házában, egyéb épület nem esett áldozatul.

— **Báli házban.** A ref. templomból minden remény felett sikerült. Népeségre nézve két bál volt hozzá hasonló Nyiregyházon emlékeztetve óta, egyik az ugynevezett „vörös tollsbál” a negyvenes években, másik a terménycsarnok bálja, mely utóbbi csakis „nyágrü erényben multa ezt fel! — Ime uraim nincs mit felünnöki a nyilvános bálaktól! A ref. templombál fényesen megmutatta, hogy Nyiregyháznak éltető eleme a demociacius szellem s ki ennek ellentéte sáppadt virágát akarja ide áültetni, ki itt elszigetelo vaiazsáfala kar akar felláítani, az legalább is hasznatlan fáradságot mivel, — ezt megmutatta a ref. templombál, melyben a demociacia útje diadalát. A terem zsulolásig telve volt vidéki és helybeli igazán válogatott közönséggel, szinte csodálkozni lehet a felett, hogyan fért el kis tánczeremünkben oly nagyszámú válogatott közönség? Ugy tetszett mintha a reg elnyugodott Hatvani varázs-szeleme támadt volna fel tündér palotává változtatni a mi igen szerény tánczeremünk, mert a tündérek nem hiányoztak. Annyi sok szép nő valóban tünemény látni egy csoportban! Most feszült érdekekkel váród ugy-e nyajas olvasó, hogy megnevezük, mint szokás, a bálkirálynét! Ezt tenni valóban nem áll hatalmunkban, mert ha lebövítt itt egy nyulank tájedelmű alak ábrándos kök szemével, amott már a jóvó pillanthatban egy pár tizes fekete szemnek kelle bennutni önkéntelenül is hódolatunkat! és ez így tartott folyvást, egy hódolatból a másikba esve nem csoda ha itelő tehetségünk elvesztette a tisztán látást; hiába a fénybe néz szem mindenütt fénypontokat lát! És itt valóban oly sok fényes csillag tündökölt a nélkül, hogy egyik a másik fényét elvette volna, mint az égen ragyogó csillagok. — De ki is tudná azt megmondani, melyik szebb: egy teljesen kifejtett rózsza- vagy egy ártatlan fejr lilium, vagy pedig egy szerényen elvonuló ibolya? Elég az hozzá, hogy e bál női közönsége egy koszoru volt a legválogatottabb virágokból, melyben minden az első helyen áll! — Hát a bánya? Na ó valóban a legszebbnél háziasszony volt, a szives háziasszonyok közül, a tulmóttól tánczeremben, hol valóban nehéz volt pillanatra elhagyni ismerőseinket feltalálni, csak őt lehetett mindenütt látni lékotelező nyajas mosolyával; ő egyetlen vendégjölése sem felejtkezett meg, estől fog reggelig fardáthatlanul képviselte és fokzta a jövedvet, a festelen vidám mulatságot, mint igazi vendégszerető háziasszony az utolsó vendéget is ö bocsátá el a tánczeremből! Ó a vendégszerető tisztelgettes emlékeztet, a ref. egyházzal osztalt halára kötelezte fardáthatlan, tapintatos közreműködésével, melyet még tetézett avval, hogy a templom sorsjegyeinek elárúsításában igen tekintélyes szerepet játszott, több bájós hölgyekkel együtt kiknek hájos tekintetök előtt önként nyitlak meg az urak tárczáit az adakozásra. Tegemesen vettek részt e bálban a lelkes izraeliták is, kik mint az alább megírt felülfizetési lista mutatja minden reményünket megszerényenket kegyes felüladakozásainkkal. Ime ezen némely óriások által elítelt nemzetiség ismét ujabb jelét adta nemes szívének s áldozatkészségének. Jól teszik szegényeket meg tettel azokat, kik a személyes bosszu hangjaival akarják őket denuncianli. — A rendezők kikre nemely saloniais gavallérok, szintén nem mulaszták el előlegesen hangoztatni kékvéru megjegyzéseket, szintén kitétek magokert, a tánczokat a tulmóttóság daczára a legnagyobb pontossággal rendezték. Az általános jökevdeggész hét óráig folytonosan megvölt, söt szünóra után folyvást fokozódva tetopotját érte el Szóval a farsangra ezen bál tette fel a koronát Nyiregyházon ugy szellemi mint anyagi tekintetben. A szellemi tekinteteket illetőleg elvölt mondvá miért, anyagilag pedig csak a felülfizetések is igen szép eredményt mutatnak, amint alább következik. Felülfizetések a ref. templom-bálban: Gredig, Teszter és Hosig 15 frt. ifj. Elek Gábor 10 frt. Járny Márton 9 frt. Krasznay Gábor, Groák Zsigmond 7-7 frtot, Miklyó Ferencz, Bodnár István, Bertalan Pál, Palánszky-Csapó Ida, Bleuer Lajos, Mányik József 5-5 frtot, Glück Dávid, Jánoszyk Andrá, Palicz Lajos, Bleuer Herman, Stern és fia, Furman Pál, dr. Heuman Ignác, Szesztay Károly, Buday Ferencz, Szamuely Lajos, S. Kohn Herman, Juhász Antal, Nikelszky Mátyas, 4-4 frtot, Kállay Andrá, Fejér Barna, Fisch Sámuel, Ungár testvérek, Kornstein Ignác, Zajcz József, Andráscsik József, Kovács László, Bloch Benedek, Jordán Ignác, dr. Flegman Miksa, Simon Endre fősperes, Sipos Endre ügyvéd, 3-3 frtot, ifj. Mendek János, Soltész Emilia, Szoboszlay Pár Károly, Fazekas László, Patkó Tamás, Váraljay Ferencz, Nikelszky Lajos Horváth Márton, Lenhárd János, Nádaszy József, Petrács kapitány, Tóth Lajos, Éles Lajos, Schak Mór, Grünbaum Leo, Spitz Ferencz, Varga Antal, Maar Adolt, Stépan Agoston, Cinez Ignác, Mandel Lipót, Csizsár János, Szombati Gyula, Bartholomaeides János főspereszt, Czucker Vilmos, Somogyi Gyula, Török Péter, Biró László, 2-2 frtot, dr. Rottman, Mandel Lajos, Puki László, Grosz Sámuel, nt. Farbak József, Fitkonides Péter, Nagy Sámuel adóhivataltisz, Kozma József esper-s, Karanczay József, Kaeska László, Nádaszy Endre, Sexty Gyula, Morvay Lajos, Pásztor Péter, Horovicz Jakab, id. Benes János, Leichtman Mihály, Proper Lajos, Noviczky János, Andrikovics János, Jeney Sándor, Ábrányi Aurél, Flegman Lipót, dr. Svarcz, Fejér Inrc, Kaczi József, S. Géza, Csapaky Jenő, Lip-tay Pál, Encyng Lajos, Herzeg Jakab, Sulyok Gyula, Megyery Géza, Epfinger Ernő, Erdőhegyi Lajos, Uray Jenő, Novara Alajos r. k. káplán, Berenyi Mihály r. k. káplán Bity Ödön, Bagdi Sándor, Virányi János, Pé-raszky Virányi Irma, 1-1 frtot, Orsz Ferencz 50 frt. Összeg 267 frt. 50 kr. A belépti jegyekből beíott 377 frt 50 kr. Kiadás 231 frt 92 kr. Tiszta jövedelm 403 frt 8 kr.

KÖZGAZDASÁGI ROVAT.

A kemecsei népbank mérlege 1873-ik évről.

I. Bevétél: pénztári maradvány 1872-ről 568 frt 23 kr. törzsetöt 1873-ról 3528 frt 17 kr. kiskönyvek és átirás díjak 2 frt 30 kr. takarékbetétek 22240 frt. 86 kr. visszafizetések és kamatok 7771 frt 41 kr. összes betétel 34111 frt.

II. Kiadás: vegyes kiadások 474 frt 88 kr. részvények visszaváltása 855 frt 36 kr. takarékbetéti visszafizetés 2848 frt 51 kr. visszafizetett takarékb. kamat 48 frt 90 kr. folyó takarékkamat 1132 frt 6 kr. kölcsönök és kamatok 27180 frt 87 kr. összes kiadás 32540 frt 58 kr. pénztári maradvány 1570 frt 42 kr.

III. Vagyon állás: 593 db kötvényen van 32223 frt készpénzen 1570 frt 42 kr. összesen 33793 frt 42 kr. melyből levonva a takarékbetéteket és folyó kamatokat azaz 20524 frt 44 kr. lesz a bankvagyonja 13268 frt 98 krajár.

Vasuti közlekedések.

A „tiszavidéki” vasutvonatok indulása, Nyiregyháztól: Miskolcz Kassa felé 5 óra 30 perczkor d. u. és 7 óra 48 perczkor reggel. Nyiregyháztól Debre-czen felé indul 10 óra 45 perczkor d. e. és 7 óra 18 perczkor este. Nyiregyháztól indul Ungvár felé 8 óra 20 perczkor reggel, érkezik 6 óra 5 perczkor este.

Üzleti értesítés.

A nyiregyházi terménycsarnoknál febr. hó 21-én bejegyztet terményárak.

Piaczi ár	Kereskedési ár 100 köböltölcedra
Rozs 00-00 fontos	5 00-5 10
75-80	0 00-0 00
79-80	6 25-5 40
Puzs	6 25-6 50
Árpa	3 60-3 70
Zab	2 00-2 10
Tengeri	4 10-4 25
Hóles	4 10-4 20
Bal, tiszta fehér	5 25-5 50
Káposztarepce	0 00-0 00
Lenmag	0 00-0 00
Gomborka	0 00-0 00
Kendernag	0 00-0 00
Mák	9 50-10 00
Napraforgóolaj	16 00-17 24
Szesz 30 fokú magy. itcze	25

Felölös szerkesztő: Lukács Ödön.

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

A h-nánási takarékpénztár folyó évi mártinshó 8-ik napján d. e. 9 órakor az egylet helyiségében (Mirkó ház) évi rendes közgyűlést tart, melyre is a t. k. részvényesek tisztelettel meghívtnak. Tárgy: elnöki előterjesztés az egylet mult évi működéséről s több az egylet beléletét érdeklő ügyek feletti intézkedés.

H-Nánás 1874 febr. 13.

(3-2)

Oláh Jakab
elnök.

Hágomének.

DER MILCHBRUDER

angol félvér 6 éves pej mén apja Teddington, anyja Doughtfull Terrytől. Fedez 10 frtrt a csuri ménesben Ibrány mellett február 15-étől kezdve, elfogad 12 idegen kanczát.

B A B É R

angol telivér 6 éves sárgamén 16 markos, apja Adonis anyja Martha. Fedez 3 frtrt Tuzséron február 15-étől kezdve. Elfogad 30 idegen kanczát. Ez utóbbi eladó is. — Nyugodt hátú ló.

K. 105.

1874.

Hirdetmény.

A Nyiregyháza város tulajdonát képező erdőben, a vadászati jog 1874-ik évre a legtöbb tigréronek a városházán f. e. február 26-án d. u. 3 órakor tartandó nyilvános árverés alkalmával az 1875-ik évi február hó 1-eig haszonbérbe fog kiadatni.

Az árverési feltételek a főjegyzői hivatalban megtekinthetők.

Kelt Nyiregyházon, az 1874. február hó 9-én tartott tanácsülésből

megbízásiából

Jurányi Hugó,
főjegyző.

Árverési hirdetmény.

(3—8)

A n.-kállói kir. bíróság tkvi osztálya részéről közhírré tétetik miként íj. Veisz Sámuel felperesnek Fridmann Mór és neje eleni végrehajtási ügyében utóbbtól végrehajtás alá vont f. 1874. évi február 10-dik napján mint első, s szükség esetén szinte f. 1874. évi mártius 10-dik napján d. e. 9 óra-
kor a n.-kállói 270. sz. ingatlan a telekhivatalnál tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek elfog adatni.

Árverési feltételek következők: Bánom pénzül 10% vagyis 20 forint teendő le. A vételért 2 részletben és pedig az első részlet a leütéskor, a második részlet ettől számítva egy hó alatt lesz esedékes 6% kamataival a n.-kállói kir. járásbírósnál lefizetendő.

Vevő a birtoknak azonnal használatába lép, a telekkönyvi átírás azonban csak a vételár teljes lefizetésével eszközölhető.

A jelzálogos hitelezők felszólíthatnak, miként a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltek végett e hatóság székelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsek be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fog képviseltetni, — és végre:

Egyideűleg felhívhatnak mindazok is kik a végre hajtás alatt álló ingatlanok iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, igény kereseteket e hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt habár külön értesítést nem vettek is nyújtásuk be.

Kelt a n.-kállói kir. járásbírósnak tkvi osztályának 1873. évi november hó 22-én tartott üléséből.

Kassay
kir. jegyző.

Árverési hirdetés.

Khón Ábrahám csódtömögéhez tartozó s Nagy-Kálló város tőzsomszedságában, a n.-kállói határban lévő ugynevezett dohányoskert, — mely a nagy-kállói hiteletek-jegyzőköny 195, 1012, 358, és 915. lapjain fordul elő — Nagy-Kálló város községházánál folyó évi márt hó 19-én illetőleg april 20-án nyilvános árverésen el fog adatni a délelőtti órákban.

Kikiáltási ár 2400 frt, — bánatpénz ennek 10%-ja.

Ugyanez alkalommal Gömör Pál N.-Kállói lakos elleni 1100 frtos követelés, — s Szabolesmegyének több községe ellen vizi puskák szállítása árából elmaradt követelések is el fognak árvereltetni.

Az árverelési feltételek Nyiregyháznál Bodnár István csódválasztmányi ügyvezetőnél és N.-Kállóban Pethő Zsigmond tömeg gondnoknál megtekinthetők. (3—1)

Khon csódtömög választmányja.

Hirdetés.

A paszabi zsilipnél f. é. február hó 26-án délelőtti 10 óra-
kor árverés útján eladatni fognak:

Göppel víz emelő géppel csövekkel, 2 ló erőre. — Granichok. — Lóré kocsikerekek. — Vasuti sinek. — Kőszállító talyiga emelő géppel. — Hévr sulyemelő. — Föld hordó vasalt talyiga. — 50 akós fenyő kádak. — Kender gurtini. — Pőre, kőfaragó, törősbeton vágó kalapács. — Vas bunkó. — Vas gereblye különféle. — Emelő vasrudak. — Nagymennyiségű ócska vas. — Hidraulikus mész. — Portland cze-ment — Fenyőszálak. — Fenyőhulladék darabok, s ócska kötelek.

A magyar-német erdőipar egyesület

közze teszi, hogy Tokajban és Szolnokon a „Sepper és Satori” cégtől átvett s utjonnan berendezett gőzfűrészek folytonos működésben vannak; ugy e helyeken valamint a következő állomásokon:

Nyiregyháznál, Ujfehértón, Debreczenben, Szerencsen, Miskolczon, Súlyőn és Fegyverneken dusan felszerelt raktárai megnyitottak.

Felhívatik tehát a t. ez közönség figyelmé arra, hogy e helyeken mindennemű vágott és szállaanyagok eladásra készen állanak, rendkívüli megrendelések pedig gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

E faárúk kitűnő minősége s a lehető olcsó árak minél több megrendelést engedvén remélni, a t. ez közönségnek tisztelettel ajánlja

Huszthon, 1873. szeptember 30-án

(12—5)

az igazgatóság.

Pályázat.

A Kótaj községben megüritült s 400 frt készpénzfizetés 4 hold föld beszámítolás nélküli használata és tisztességes szabad lakás javadalmmal ellátott jegyzői állomásnak választás útján betöltésére f. é. márt. hó 23-ik napjának d. e. 9 órája Kótaj közházához kitűzetik, melyre a pályázni óhajtok azon észrevétellel hivatnak meg, hogy e célra kellően felszerelt kérvényeiket ugyanazon hó 15-ig alólírottán beadni el nem mulasztásuk, s hogy a pályázatnál személys vagy megbízottjaik általi megjelenésük, az addig is a kótaji előjáróság, vagy alólírottán meg tudható előfeltétel elintézése céljából mulhatlanul szükséges.

Kelt Kemececsén, febr. 15-én 1874.

(2—1)

Krasznay Péter,
szolgabíró.

Haszonbérbe adandó legelő.

Máté-Szalka és Ó-Pályi alatt levő ugynevezett Sándori pusztán 80 vagy 100 darab marhára való legelőt jutányos feltételek mellett kiad. Madán, 1874 febr. 14.

Pechy Pál.

Hirdetmény.

A magyar éjszakkéleti vasut Nyiregyháza Ungvár vonalának kiépítéséből felmaradt különféle szerszámok, fa, vas, kő, téglák s a többi anyagművek, folyó évi febr. hó 25-én d. e. 9 óra-
kor kezdődő s egész nap tartandó nyilvános, de önkéntes árverésen a vasut melletti temető szomszedságában fekvő raktári fő helyen becsáron alól is készpénz fizetés mellett el fognak adatni.

Fekete László,
tsaki végrehajtó.

A nyiregyházi ipar- és kereskedelmi bank.

A „nyiregyházi ipar- és kereskedelmi bank” t. részvényesei a f. évi márt. 4-én délelőtti 9 óra-
kor a városháza nagyertermében megtartandó rendes IV-ik évi közgyűlésre ezennel meghívattak:

A közgyűlés tárgyai:

- a) a lefolyt üzletéről kiutatás és mérleg.
- b) az osztalék kiszabása.
- c) egy két tagu számvizsgáló bizottmány megválasztása.
- d) két kisorsolandó igazgatósági tagok választása.
- e) 8 választmányi tagok megválasztása.
- f) 3 részvényesnek a jegyzőkönyv hitelesítésével megbízatása.
- g) az alapszabályok 27. §. szerint netalán bejelentett tárgyak.

Azon részvényes, ki jogait a közgyűlésen élvezni óhajta, köteles a közgyűlés megtartása előtt részvényt a banknál letenni.

Nyiregyháza, 1874, február hó 11-én.

(3—2)

Az igazgatóság.

Bérbe kiadó

sőrház-utczán 1336-ik szám alatt egy lakosztály, mely áll 4 szoba, kamara, pincze, istálló és gyümölcsös kertből; tudakozódhatni Éles Lajos urnak az uj városház alatti üveges boltjában. (4—2)

Bláyer Ferencz

táncztanító

még e hó folytán kezdendi meg az oktatást Nyiregyháznál, a legújabb tánczokban, miről az érdekelteket ezen nel tisztelettel értesíti.

HIRDETÉS.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy mint okleveles szülészno hivatásom folytatása végett e városban telepedtem meg! E téren szerzett elméleti és gyakorlati képességeimet egész tisztelettel ajánlom az érdekletteknek; az illetőket gyors és hűséges kiszolgálattól biztosítván. Lakásom nagydebreczeni utca 1729. sz. a.

tisztelettel

Tamaskovics Imréné

okleveles szülészno